

OECD *Multilingual Summaries*

Towards Green Growth

Summary in Swedish

Mot grön tillväxt

Sammanfattning på svenska

- Grön tillväxt innebär att man stödjer ekonomisk tillväxt och utveckling och samtidigt säkerställer att naturtillgångar fortsätter att ge de resurser och miljötjänster som vårt välbefinnande beror på. För att uppnå detta måste man katalysera investeringar och innovationer som stödjer en varaktig tillväxt och skapar nya ekonomiska möjligheter.
- En återgång till "business as usual" skulle vara oklokt och ytterst sett ohållbart, eftersom detta skulle innebära risker som kan leda till mänskliga kostnader och begränsningar för ekonomisk tillväxt och utveckling. Det skulle kunna resultera i ökad vattenbrist, resursbegränsningar, luft- och vattenföroreningar, klimatförändringar och oåterkallelig förlust av biologisk mångfald; därav behovet av strategier för att uppnå grönare tillväxt.

Källor för grön tillväxt

Grön tillväxt ger möjlighet att bemöta ekonomiska och miljömässiga utmaningar och utveckla nya tillväxtkällor genom följande kanaler:

- **Produktivitet.** Incitament till att resurser och naturtillgångar används mer effektivt: förbättrad produktivitet, minskat slöseri och minskad energiförbrukning samt att resurser görs tillgängliga för de viktigaste användningsområdena.
- **Innovation.** Innovationsmöjligheter som stimuleras av en politik och ramförhållanden som möjliggör nya sätt att ta itu med miljöproblem.
- **Nya marknader.** Utveckling av nya marknader genom att stimulera efterfrågan på gröna teknologier, varor och tjänster, vilket skapar möjligheter till nya arbetstillfällen.
- **Förtroende.** Öka investerarens förtroende genom större förutsägbarhet och stabilitet i hur offentliga förvaltningar hanterar viktiga miljöfrågor.
- **Stabilitet.** Mer balanserade makroekonomiska förhållanden, minskad volatilitet i resurspriser samt understödande finanspolitisk konsolidering genom att man exempelvis granskar offentliga utgifters sammansättning och effektivitet och ökar intäkter genom att prissätta föroreningar.

Grön tillväxt kan även minska riskerna för negativa konsekvenser på tillväxten till följd av:

- **Resursbegränsningar** som gör investeringar mer kostsamma, som exempelvis behovet av kapitalintensiv infrastruktur när vattenförsörjningen blir knapp eller dess kvalitet minskar (exempelvis avsaltningstrustning). I detta avseende kan förlusten av naturkapital överstiga de vinster som ekonomisk verksamhet genererar, vilket underminerar förmågan att upprätthålla framtida tillväxt.
- **Obalanser** i naturliga system ökar också risken för mer djupgående, abrupta, mycket skadliga och potentiellt oåterkalleliga konsekvenser - vilket har skett för några fiskbestånd och skulle kunna skada den biologiska mångfalden om klimatförändringen fortsätter oförminskad. Försök att identifiera möjliga tröskelgränser antyder att dessa i vissa fall - klimatförändring, kvävet's globala kretslopp och förlust av biologisk mångfald - redan har överskridits.

En referensram för grön tillväxt

Det finns ingen universell standardformel för att implementera strategier för grön tillväxt. Förgröningen av en ekonomisk tillväxtväg beror på dess politiska och institutionella förhållanden, utvecklingsnivå, tillgängliga resurser samt särskilda miljöpåfrestningspunkter. Utvecklade länder, tillväxtländer och utvecklingsländer kommer att ställas inför olika utmaningar och möjligheter, och det kommer även länder med andra ekonomiska och politiska förhållanden.

Det finns, å andra sidan, gemensamma faktorer som måste övervägas under alla förhållanden. Viktigast av allt är att en bra ekonomisk politik är centralt för varje strategi för grön tillväxt. En flexibel, dynamisk ekonomi är sannolikt bäst för tillväxten och för att möjliggöra övergången till en grönare tillväxtväg. Förgröning av tillväxten kommer att kräva mycket mer effektiv användning av resurser för att minimera miljöpåfrestningar. Effektiv användning och förvaltning av resurser är en central målsättning för ekonomisk politik, och många finanspolitiska och regleringsmässiga ingrepp som normalt inte associeras med en 'grön' agenda kommer att vara involverade. Och i varje fall kräver det politiska förfarandet att man överblickar ett mycket stort antal olika politiska strategier, inte bara traditionellt 'gröna' strategier.

En strategi för grön tillväxt fokuserar på ömsesidigt förstärkande aspekter av ekonomisk politik och miljöpolitik. Den tar hänsyn till det fulla värdet av naturkapital som en produktionsfaktor och naturkapitalets roll för tillväxt. Den fokuserar på kostnadseffektiva sätt att minska miljöpåfrestningar och åstadkomma en övergång till nya tillväxtmönster som undviker att överskrida kritiska lokal, regionala och globala miljömässiga tröskelgränser.

Innovation kommer att spela en nyckelroll. Befintlig produktionsteknologi och befintligt konsumentbeteende kan förväntas leda till positiva resultat endast upp till en viss punkt; en gräns bortom vilken uttömningen av naturkapital kommer att ha negativa konsekvenser för den allmänna tillväxten. Vi vet inte exakt var denna gräns ligger för varje fall, men vi vet att det reproducerbara kapitalets förmåga att ersätta (uttömt) naturkapital är begränsad om innovation inte förekommer. Genom att pressa gränsen utåt kan innovation bidra till att separera tillväxt från uttömning av naturkapital.

En strategi för grön tillväxt erkänner även att en fokusering på BNP som ett mått för ekonomisk utveckling leder till att man förbiser hur naturtillgångar bidrar till välbefinnande, hälsa och välbefinnande. En sådan strategi är därför

inriktad på ett antal olika utvecklingsmått, som omfattar tillväxtens kvalitet och sammansättning och hur detta påverkar människors välbefinnande och välfärd. I detta och många andra avseenden är grön tillväxt en väsentlig del av hållbar utveckling (ruta 1).

De ekonomiska kostnader som utsläppen av vissa föroreningar och överexploateringen av vissa resurser ger upphov till är relativt välkända. Tydliga fördelar kommer att uppstå när rätt politik väl implementeras. I vissa fall är det osäkert hur stora fördelarna av att upprätthålla ekosystemtjänster (de fördelar människor erhåller från naturen) är, samt när dessa fördelar kommer att inträffa, eftersom interaktionerna mellan ekosystemtjänster, klimatförändring och biologisk mångfald är komplexa. Likväl kan åtgärder som vidtas nu för att skydda mot ogynnsamma, oåterkalleliga eller rentav katastrofala resultat leda till att betydande ekonomiska kostnader undviks i framtiden.

Beslut om den ekonomiska politiken måste ha en längre tidshorisont. Tillväxtmönster och teknologiska förändringar bygger på varandra, vilket leder till stigberoende liksom teknologisk och institutionell bindning. Miljöpåverkningar är också kumulativa och stundom oåterkalleliga. Dessa leder till starka kopplingar mellan de beslut som fattas i dag och framtidens ekonomiska möjligheter.

Ruta 1. Grön tillväxt och hållbar utveckling

Hållbar utveckling utgör ett viktigt sammanhang för grön tillväxt. OECD:s publikation Green Growth Strategy drar nytta av den stora mängd analytiska och politiska ansträngningar som resulterade från Riokonferensen för tjugo år sedan. Publikationen utvecklar en tydlig och fokuserad agenda för att åstadkomma resultat när det gäller ett antal av de målsättningar för hållbar utveckling som formulerades i Rio.

Grön tillväxt är inte en ersättning för hållbar utveckling utan bör snarare betraktas som en del av en hållbar utveckling. Det är mer begränsat i omfattning och innebär en operationell politisk agenda som kan bidra till att åstadkomma konkreta, mätbara framsteg i samspelet mellan ekonomi och miljö. Det fokuserar på att utveckla de nödvändiga villkor för innovation, investeringar och konkurrens som kan generera nya källor för ekonomisk tillväxt - på ett sätt som är förenligt med motståndskraftiga ekosystem.

Strategier för grön tillväxt måste ägna särskild uppmärksamhet åt många av de sociala frågor och frågor om rättvisa som kan uppstå som ett direkt resultat av en förgröning av ekonomin - både på nationell och på internationell nivå. Detta är väsentligt för en framgångsrik implementering av en grön tillväxtpolitik. Strategier bör implementeras parallellt med initiativ som fokuserar på den bredare sociala pelaren för hållbar utveckling.

Green Growth Strategy utvecklar en praktisk referensram som är utformad för att vara tillräckligt flexibel och kunna anpassas till olika nationella förhållanden och utvecklingsstadier. I partnerskap med initiativ av andra internationella organisationer, inklusive FN:s miljöprogram (UNEP), FN:s ekonomiska och sociala kommission för Asien och Stillahavsregionen (UNESCAP) och Världsbanken, har OECD:s arbete för grön tillväxt planerats för att bidra till målsättningarna för Rio+20.

Att kombinera en grön tillväxtpolitik med målsättningar om fattigdomsbekämpning kommer att vara viktigt för att anpassa denna referensram till tillväxt- och utvecklingsländer. Det finns viktiga komplementariteter mellan grön tillväxt och fattigdomsbekämpning som kan utnyttjas för att hjälpa till att driva utvecklingen mot millennieutvecklingsmålen. Dessa inkluderar exempelvis att förse människor med mer effektiv infrastruktur (t.ex. inom vatten och transport), minska hälsoproblem i samband med miljöförstöring samt införa effektiva teknologier som kan minska kostnader och öka produktivitet och samtidigt minska miljöpåfrestningar. Givet den centrala roll som naturtillgångar har i låginkomstländer kan en grön tillväxtpolitik minska utsattheten för miljörisker och öka fattiga människors försörjningstrygghet.

De väsentliga punkterna i strategier för grön tillväxt

Strategier för grön tillväxt måste uppmuntra till grönare beteende hos företag och konsumenter, underlätta en smidig och rättvis omfördelning av arbetstillfällen, kapital och teknologi mot grönare aktiviteter samt tillhandahålla adekvata incitament och adekvat stöd för grön innovation. Missriktade politiska strategier, marknadsbegränsningar

och förvanskningar leder alla till eller uppstår från marknadsstörningar, vilket innebär att det ofta finns en klyfta mellan privata intäkter från ekonomiska verksamheter och de allmänna fördelar som kommer samhället till godo. Strategier för grön tillväxt siktar på att överbrygga denna klyfta och att höja intäkterna för "gröna" investeringar och innovationer. De siktar även på att minimera de fördelningsmässiga konsekvenserna av förändringar för de minst gynnade grupperna i samhället och hantera eventuella negativa ekonomiska inverkaner på företag, samtidigt som man behåller incitament för förbättrade ekonomiska resultat.

Implementeringen av en strategi för grön tillväxt involverar en kombination av instrument som bygger på två breda grupper av strategier. Den första gruppen inkluderar ramförhållanden som ömsesidigt stärker ekonomisk tillväxt och bevarandet av naturkapital. I detta ingår centrala finanspolitiska och regleringsmässiga förhållanden som skatte- och konkurrenspolitik, som maximerar en effektiv fördelning av resurser om de utformas och genomförs på ett bra sätt. Detta är den vanliga, välbekanta agendan för ekonomisk politik, men med den ytterligare insikten om att denna agenda kan vara lika bra för miljön som för ekonomin. Till dessa förhållanden ska tilläggas innovationsstrategier (1) som sätter värde på den uppfinningsrikedom som är nödvändig för att vi ska kunna använda naturkapital på ett mycket mer sparsamt och effektivt sätt.

Den andra gruppen omfattar strategier som siktar på att stimulera till effektiv användning av naturresurser och att göra föroreningar mer kostsamma. Dessa strategier omfattar en kombination av prisbaserade och andra politiska instrument. Bilaga 1 till denna rapport beskriver den breda politiska verktygslåda för grön tillväxt som dessa båda grupper omfattar.

Samtidigt som nationella förhållanden skiljer sig åt bör prissättning på föroreningar eller överexploatering av knappa naturresurser - genom mekanismer som skatter eller system för överlåtbara rättigheter - utgöra ett centralt element i kombinationen av politiska åtgärder. Prissättningsmekanismer tenderar att minimera kostnaderna för att uppnå en given målsättning och att ge incitament till ytterligare effektivitetsvinster och innovationer. En viktig faktor är att ökad användning av miljörelaterade skatter kan spela en roll inom tillväxtorienterade skattereformer, genom att bidra till att överföra (en del av) skattetrycket bort från mer förvanskande bolagsskatter, personliga inkomstskatter och sociala avgifter. Skatter på energi och koldioxid kan också utgöra en naturlig del av ett bredare finanspolitiskt konsolideringspaket genom att erbjuda ett attraktivt alternativ till högre skatter på arbetskraft eller företagsinkomster eller djupgående nedskärningar i offentliga utgifter.

Det är inte alla situationer som marknadsinstrument kan tillämpas på. I vissa fall kan väl utformade bestämmelser, aktiva teknologistödsstrategier och frivilliga tillvägagångssätt vara lämpligare eller utgöra ett viktigt komplement till marknadsinstrument. Dessutom kan företagens och konsumenternas lyhördhet för prissignaler i många fall stärkas genom informationsbaserade åtgärder som understryker konsekvenserna av de miljöskador som orsakas av specifika aktiviteter samt tillgängligheten av renare alternativ.

Att ändra fördelarna för ekonomin utgör endast en del av lösningen. Samhällen utvecklar ett beroende av de institutioner och teknologier som de är bekanta med. Den sociala och ekonomiska trögheten kan bli så stark att till och med ganska stora förändringar i fördelar inte leder till några förändringar i beteende. En stark förmåga till innovationer är väsentlig för att etablera en förmåga till genombrott och nya produktions- och konsumtionsmönster. Innovationer kan generera nya tillväxtkällor som bättre återspeglar naturkapitalets fulla värde för samhället och minskar kostnaderna för att hantera miljöriser. Strategier för grön tillväxt måste bemöta följande utmaningar för grön innovation:

- Många miljörelaterade externaliteter är för lågt prissatta eller saknar helt prissättning. Konsekvenserna av sådana externaliteter är kanske inte helt självklara. Ett pris på koldioxid kan exempelvis bidra till att stimulera innovationer för att ta itu med klimatförändringar, men koldioxidprisernas nuvarande nivåer är så låga att det finns ett betydande prisgap.
- Stigberoende och dominansen av befintliga teknologier och system kan göra det mycket svårt för en del nya teknologier att konkurrera, skapa sig en plats på marknaden och växa till sig, och det är därför som tillfällig stöd i vissa fall kan vara nödvändigt. Instrument för innovationsstöd måste vara noggrant utformade för att främja utvecklingen och utnyttjandet av effektiva teknologier och samtidigt minimera risken för teknologisk inlåsning, brist på konkurrens och undanträngning av privata investeringar.
- Hinder för handel och investeringar kan leda till allvarliga avbrott i den globala utvecklingen och spridningen av gröna teknologier. Att minska dessa hinder och samtidigt effektivt skydda och upprätthålla immateriella rättigheter är väsentligt för att stimulera utvecklingen och spridningen av teknologier och underlätta utländska direktinvesteringar och licenser.

En förgröning av tillväxten kommer även att kräva politiska strategier för att skapa en lämplig nätverksinfrastruktur för nästa generations teknologier, särskilt inom områden som energi, vatten, transport och

kommunikationsnätverk. Investeringar i grön infrastruktur kan bidra till att en kostsam inlåsning av ineffektiva tillväxtmönster undviks. Sådana investeringar kan öka den ekonomiska tillväxten och leda till sociala och hälsomässiga fördelar. I utvecklingsekonomier kommer det att finnas möjligheter till direkta tekniksprång till nya former av infrastrukturutveckling. Ett utnyttjande av offentlig och privat finansiering - genom t.ex. offentlig-privata partnerskap, en kombination av tullar och skatter, underlättande av investeringar för större institutionella partner genom reformering av regleringshinder och sunda långsiktiga politiska signaler samt utvecklingsbistånd - kommer att vara nödvändigt givet de omfattande investeringar som krävs i de flesta länder.

Vad som ytterst är av betydelse för framgången av en strategi för grön tillväxt är en väldefinierad ram för åtgärder och en konsekvent uppsättning kriterier för ekonomisk politik och miljöpolitik. Den måste bygga på en hög grad av samordning mellan departement och olika nivåer av offentlig förvaltning, liksom intressenter utanför den offentliga förvaltningen, för att identifiera en för lokala förhållanden lämplig kombination av politiska strategier. I många fall kommer utvecklingen av lämplig institutionell kapacitet att vara ett väsentligt villkor för att integrera grön tillväxt i centrala ekonomiska och andra politiska strategier och för att säkerställa en ledande roll för finans-, ekonomi- och miljöorgan.

Säkerställa en smidig arbetsmarknadsövergång

Grönare tillväxt kommer att leda till att nya arbetstillfällen skapas, inklusive kvalificerade arbeten inom framväxande gröna innovativa verksamheter. Men vissa arbeten kommer att befinna sig i farozonen, och det är därför nödvändigt att underlätta omfördelningen av arbetare från krympande till expanderande sektorer, exempelvis dem som ersätter förorenande aktiviteter med renare alternativ eller tillhandahåller miljötjänster.

Arbetsmarknadsstrategier bör fokusera på att bevara sysselsättning, inte arbetstillfällen. Strategierna måste säkerställa att arbetare och företag snabbt kan anpassa sig till förändringar som uppstår till följd av ekonomins förgröning, inklusive genom att ta nya tillfällen i akt. Genom att hjälpa arbetare med övergången från arbeten inom krympande sektorer till arbeten inom expanderande sektorer kan de även bidra till att säkerställa en rättvis fördelning av de omställningskostnader som övergången ger upphov till (2). Nya kompetenser kommer att behövas, och detta ställer krav på en lämplig utbildningspolitik. Samtidigt som många existerande kompetenser kommer att förbli relevanta kan även glapp och gap uppstå när det gäller kompetenser. Utbildnings- och omskolningsprogram kommer att vara en central del i arbetsmarknadspolitiken.

Omställningens omfattning ska inte överdrivas. Betydande minskningar i utsläppen av växthusgaser kan exempelvis uppnås med endast begränsade inverknings på sysselsättningens tillväxthastighet. Arbetsmarknadens resultat kan rentav förbättras om intäkter från prissättning av koldioxid används för att stimulera efterfrågan på arbetskraft. Detta tar dessutom inte hänsyn till den positiva inverkan på sysselsättningen till följd av strategier för utveckling av källor för grön tillväxt.

Hantera fördelningsaspekter

Att förklara de fördelningsmässiga inverknings som en förgröning av tillväxten leder till kommer att vara avgörande för att förgröningen ska accepteras av offentligheten. Det finns en allmänt utbredd uppfattning att de fördelningsmässiga effekterna av vissa politiska instrument oundvikligen kommer att vara regressiva. Detta är inte nödvändigtvis fallet, men om man inte tar itu med dessa frågor kan accepterbarheten av några centrala strategier komma att ifrågasättas.

Exempelvis kommer avvecklingen av subventioner på fossila bränslen sammantaget att ha positiva effekter för miljön och ekonomin men kan på kort sikt innebära ogynnsamma konsekvenser för några nationer och befolkningsgrupper. Den förlust som högre bränslepriser orsakar kommer omedelbart att bli påtaglig och betydande för somliga, men de ekonomiska, sociala och miljömässiga fördelarna kommer att ta längre tid att förverkligas och vara mer diffusa. Målinriktade kompensationsåtgärder kommer att behöva introduceras, särskilt på tillväxtmarknader där vissa befolkningar är mest sårbara för övergångskostnader i samband med förgröning av tillväxt.

Internationellt samarbete för grön tillväxt

Att skapa en global arkitektur som bidrar till grön tillväxt kräver ett förbättrat internationellt samarbete. Att stärka arrangemang för förvaltning av globala kollektiva nyttigheter, särskilt när det gäller biologisk mångfald och

klimat, är nyckeln till att bemöta problem i fråga om samordning och incitament. De avtal om klimatförändring som uppnåddes i Cancun ger anledning till optimism om att framsteg kan göras, men fortgående ansträngningar behövs. I synnerhet måste finansiella flöden bli både en motor för tillväxt och utveckling och ett incitament till att upprätthålla de gemensamma naturrikedomarnas kvalitet.

Offentligt utvecklingsbistånd kan fortsätta att spela en viktig roll för att skapa förutsättningar för grön tillväxt, om det inriktas på områden där incitament för privata investeringar är begränsade och flöden otillräckliga, inklusive väsentlig infrastruktur och mänsklig och institutionell kapacitetsuppbyggnad. Ökat samarbete inom vetenskap och teknologi måste betonas genom mer samlade tillvägagångssätt för att påskynda utvecklingen och spridningen av teknologi och bygga upp forskningskapacitet i utvecklingsländer.

Ökade ansträngningar för att öka internationell handel och internationella investeringsflöden skulle kunna bidra till att stödja varaktig tillväxt och spridning av gröna teknologier. Man måste också säkerställa att utvecklingsutsikterna för låginkomstländer inte undermineras på grund av de möjliga indirekta effekterna av inhemsk handel och inhemska investeringsåtgärder. Några länder har uttryckt sin oro över att handel och investeringar kan påverkas ifall agendan om grön tillväxtpolitik beslutas av protektionistiska intressen.

Även om investeringsprotektionism i samband med grön tillväxtpolitik hittills inte har visat sig utgöra något större problem, måste fortsatt vaksamhet uppmuntras. Det OECD-organiserade Freedom of Investment Roundtable kommer att fortsätta att övervaka investeringsåtgärder för att säkerställa att sådana åtgärder inte används som en form av förklädd protektionism. Dess nyliga kommunikation om att utnyttja investeringsfrihet för grön tillväxt ("Harnessing Freedom of Investment for Green Growth"), som siktar på att göra offentliga förvaltningsmålsättningar inom miljö- och investeringspolitik ömsesidigt stödjande, återges i bilaga 2.

Övervaka utveckling mot grön tillväxt

Övervakning av utveckling mot grön tillväxt bör utnyttja grupper av indikatorer som beskriver och spårar förändringar inom: (i) produktivitet i användningen av miljötillgångar och naturresurser; (ii) basen av naturtillgångar; (iii) de miljömässiga dimensionerna för livskvaliteten; samt (iv) politiska reaktioner och ekonomiska möjligheter. För var och en av dessa grupper har en lista av indikatorer föreslagits i en kompletterande rapport, *Towards Green Growth: Monitoring progress - OECD Indicators*. Detta arbete är under utveckling och kommer att utformas ytterligare i takt med att uppgifter blir tillgängliga och begrepp utvecklas.

Det arbete som hittills utförts antyder att den miljömässiga och resursmässiga produktiviteten har ökat. Samtidigt som det finns betydande skillnader mellan olika länder tenderar tillväxten av BNP och andra resultatmått att överträffa tillväxten av produktionssystemets miljömässiga förutsättningar. Den förbättrade miljömässiga produktiviteten har dock inte åtföljts av absoluta minskningar i miljöpåfrestningar eller en hållbar användning av vissa naturtillgångar.

Indikatorer som mäter den 'gröna ekonomin' måste tolkas med försiktighet. Om man bara tittar på storleken av de branscher som deltar i produktionen av miljömässiga varor och tjänster är dagens 'gröna ekonomi' relativt liten. Dock kan ekonomiska möjligheter, entreprenörskap och innovation i samband med grön tillväxt uppstå inom alla sektorer, varför en bedömning baserad på gröna branscher leder till att den ekonomiska betydelsen av miljörelaterade verksamheter underskattas.

Nästa steg för strategin för grön tillväxt

För att lyckas måste nationella strategier för grön tillväxt integreras i politiska strategier. OECD kan bidra till detta på flera olika sätt. Den sammanfattande rapportens insikter om ramar och politiska strategier kan skraddarsys för att förklara landsspecifika förhållanden och ger vägledning för fortsatt analys i form av landsöversikter. Sådant arbete kan erbjuda möjligheter till en djupgående bedömning av hur politiska strategier samverkar (eller ej) för att driva på en grönare tillväxt. Utvecklingen och förbättringen av de verktygslådor för grön tillväxt som åtföljer denna strategi kan dessutom stödja implementeringen av politiska strategier på nationell nivå.

Erfarenheter som erhållits genom både landsöversikter och allmän utvärdering av politiska strategier skulle kunna leda till att ett analytiskt verktyg utvecklas som skulle identifiera landsspecifika prioriter i fråga om politiska

strategier på grundval av en landsövergripande analys över flera länder och förståelse för vad som utgör god praxis. Detta skulle dra nytta av fortsatt arbete på indikatorer och mättningsfrågor beträffande grön tillväxt. En viktig mättningsagenda uppstår när man jämför indikatorer med tillgängliga och internationellt jämförbara uppgifter. OECD kommer att gå framåt med mättningsagendan under kommande år för att förbättra möjligheterna att spåra övergången till grön tillväxt inom OECD och andra ekonomier.

Ytterligare analytiskt arbete om kostnaderna för och fördelarna av olika politiska instrument måste också utföras. Dessutom kommer arbete på studier inom specifika frågor och sektorer att ge mer konkreta insikter i konsekvenserna av att förgröna tillväxten inom ett antal områden. Tidiga prioriteter inkluderar livsmedel och jordbruk, energisektorn, vatten, biologisk mångfald och utvecklingssamarbete samt politiska strategier beträffande städer och landsbygdsutveckling.

Slutligen kommer framtida OECD-arbete om grön tillväxt att baseras på ett fördjupat samarbete med andra internationella organisationer, inklusive FN-organ, Världsbanken och Global Green Growth Institute, samt ett antal olika intressenter, för att underlätta utbytet av erfarenheter och bästa praxis och för att hjälpa till att befrämja internationella arrangemang som bidrar till grönare tillväxt i både utvecklade länder och utvecklingsländer.

Noter:

- (1) Dessa inkluderar sunda innovationsstrategier som utvecklas i *OECD Innovation Strategy*
- (2) Lärdomar från *OECD Reassessed Job Strategy* kan vara användbara i detta avseende.

© OECD

Denna sammanfattning är inte en officiell OECD-översättning.

Reproduktion av denna sammanfattning är tillåten, om OECD:s upphovsrätt och publikationens titel på originalspråket nämns.

Flerspråkliga sammanfattningar är översatta utdrag ur OECD-publikationer, som ursprungligen publicerats på engelska och franska.

De kan beställas gratis från OECD:s nätbokhandel www.oecd.org/bookshop

Närmare upplysningar lämnas av OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate: rights@oecd.org, fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal, F-75116
Paris, Frankrike

Besök vår nätplats www.oecd.org/rights/

